

Minh Hương nổi tiếng như Trần Tiến Thành, Phan Thanh Giản, Trịnh Hoài Đức, Tống Phước Hiệp v..v..

- Văn hóa phương Đông hướng về Người** chứ không hướng về Vật. Chính đời sống tinh thần là cái quy định người trở thành người. Tuân Tử khẳng định : ‘Nước lửa có khí, nhưng không có sự sống, cây cỏ có sự sống nhưng không hiểu biết, cầm thú hiểu biết nhưng lại không có nghĩa, con người có khí, có sự sống, có hiểu biết lại có nghĩa. Do đó, con người là quý nhất trên đời’. Từ căn bản hợp nhất giữa người với trời, phương đông thường hướng nội trong nhận thức. Bởi vì trời cũng là người, người cũng là trời (nhân thân tiểu vũ trụ) nên Tuân Tử viết ‘Cố gắng hết sức thì sẽ hiểu được bản tánh của con người; hiểu được bản tánh của con người thì sẽ hiểu trời’. Cho mãi Lục Cửu Uyên đời Tống sau này lập đi lập lại rằng ‘vũ trụ là tâm ta, tâm ta là vũ trụ, thậm chí Vương Dương Minh vứt bỏ luôn cái gọi là vũ trụ mà chỉ thừa nhận cái tâm duy nhất.
- Trong giải bóng tròn thế giới World Cup** được tổ chức tại Á Châu do Đại Hàn và Nhật Bản đồng đăng cai tổ chức vào tháng 6/2002. Để cùng phát động tinh thần bóng đá của Đại Hàn, các ngôi chùa Phật Giáo Đại Hàn đều tổ chức các buổi cầu an tại một ngôi chùa ở thủ đô Hán Thành, Tổng Thống Kim Đại Chung (người theo đạo Thiên Chúa) đã chính thức đến làm lễ cầu quốc thái dân an nhân dịp tổ chức trọng đại này. Ngoài ra để nâng cao tinh thần bóng tròn, các nhà tổ chức mời các chú tiểu hoặc các bé trai cạo đầu mặc áo lam như tu sĩ Phật Giáo đá banh, đùa giỡn tại các sân banh nhỏ như một tượng trưng của Đại Hàn. Cũng như trong kỳ khai mạc giải bóng tròn thế giới này với chủ đề hướng về Đông phương của nước tổ chức, trong đó có phần trình diễn được dàn dựng tạo thành hình một cái chuông đường nét Phật Giáo Đại Hàn giữa vận động trường được thỉnh lên những tiếng chuông qua phần thân thanh. Được biết kết quả giải bóng tròn thế giới, Đại Hàn được vào bán kết là niềm hạnh diện của Đại Hàn và Á Châu vì sau hơn 70 năm tổ chức, lần đầu tiên một nước Á Châu đi sâu vào bán kết của môn thể thao nhiều nghệ thuật và đầy khó khăn này.
- LỄ ĐÔL-TA , Lễ Vu-lan báo hiếu của người Khmer ở Nam bộ (by Phala Suvanna - Danh Sol)**

Cũng như các dân tộc khác, người Khmer ở Nam bộ có cách thức làm lễ báo hiếu riêng của mình và lễ đó được gọi là **Đôl-Ta** (lễ ông bà). Lễ Đôl-Ta được tiến hành trong vòng 16 ngày kể từ ngày 16 đến ngày 30 tháng Bhaddapada (Phật tặc bot, tương đương tháng 8 âm lịch). Từ ngày vào lễ (gọi là mùa lễ báo hiếu) 16 đến ngày 2 tháng Bhaddapada ấy, dân chúng thường đem nếp, gạo, vật thực, trái cây... đến dâng cho chùa, song mỗi buổi sáng dân chúng lại đến chùa để bưng cơm nếp, vật thực, hoa quả... đi nhiễu ba vòng và bỏ cơm, vật thực ấy vào trên sàn những túp lều nhỏ được dựng lên 8 hướng chung quanh điện Phật. Họ nhiễu Phật, rải cơm nếp như vậy chỉ vào lúc trời chưa sáng lắm vì họ cho rằng nếu để tối sáng thì tất cả thân ma quỷ, miệng ma quỷ thuộc thân bằng của họ sẽ biến nhỏ đi bởi mãnh lực ánh sáng hoặc mãnh lực sợ hãi bởi sự thấy biết của con người trên dương gian này. Buổi tối dân chúng đến chùa thỉnh mời chư tăng tụng kinh chúc lành, cầu an, nghe thuyết pháp giảng đạo... Để rồi công đức do tụng kinh nghe pháp ấy hồi hướng cho người đã quá cố. Đến ngày 30 tháng Bhaddapada là ngày cuối của mùa báo hiếu, hầu như tất cả dân chúng người Khmer đều tập trung tại chùa, người bưng mâm cơm, người khay bánh kẹo... để dâng cúng chư tăng, nhờ chư tăng tụng kinh hồi hướng và chương trình buổi lễ hồi hướng Ph-Chum Benh hoàn mãn.

Ph-chum Benh là một tên gọi của lễ Đôl-Ta thường được ghi trong sách vở. Ph-chum Benh nghĩa là lễ tụ hội phước đức, vì người Khmer xem lễ này là lễ lớn nhất trong các lễ lộc tạo phước đức. Từ "lễ" trong tiếng Khmer là "Pinda" hoặc "Punya" (nhân, tăng thêm... hay Punna) nghĩa là công đức, phúc đức.... Người Khmer làm bất cứ một lễ gì hầu như để tạo phước đức.

Truyền thống lễ Đôl-Ta của người Khmer ở Nam bộ đã có từ thời xa xưa nào không rõ lắm về nguồn gốc của nó, tất nhiên nó đã có trước khi đạo Phật truyền vào xã hội người Khmer. Nhưng đến khi đạo Phật truyền vào thì truyền thống lễ Đôl-Ta vẫn được duy trì và phát triển lên theo tư tưởng truyền thống đạo Phật tốt đẹp hơn.